

Maart 2013 Nieuwsbrief Bodem Jaargang 21 nummer 3

Mijn column nummer 254

De woordkeus van de staatssecretaris

Staatssecretaris Mansveld heeft de Tweede Kamer geïnformeerd over de voortgang van de afspraken in het Bodemconvenant dat enkele jaren is afgesloten tussen de overheden in Nederland. Met haar brief stuurde zij ook een rapport met de titel 'Bodembeleid in beweging' mee.

Deze titel is niet ingegeven door de recente aardbevingen in het noorden van ons land, veroorzaakt door het winnen van aardgas. Het winnen van aardgas, laat staan dat van schaliegas, is immers geen onderdeel van het Bodemconvenant.

Uit de titel van het rapport zou je kunnen afleiden dat het bodembeleid lange tijd heeft stil gestaan en dat het nu in beweging komt. Dat is een foute veronderstelling. Het beleid is in beweging zolang ik in dit vakgebied werk. Dat zou toch eens moeten stoppen zou je denken. Niet dus.

Ik was vooral benieuwd naar de voortgang van de gevallen van bodemverontreiniging waar vanwege risico's voor de mens met spoed moet worden gesaneerd. Het gaat om een overzichtelijk aantal van vierhonderd gevallen, niet al te moeilijk hanteerbaar dus. Het rapport meldt daarover het volgende: *"We kunnen stellen dat de aanpak van deze spoedlocaties door de bevoegde overheden actief ter hand wordt genomen. De komende twee jaar is de aandacht erop gericht de resterende knelpunten op te lossen. Ook financieel is er nog geen probleem geconstateerd. Wel is het nodig om druk op de ketel te houden: de proceduretijd van aanpak van bodemverontreiniging is lang en door de economische crisis stagneren steeds meer projecten en ruimtelijke ontwikkelingen."*

Ik ben benieuwd wie dit stukje heeft geschreven en wie het vervolgens heeft goedgekeurd. De eerste zin heeft weinig betekenis. Het zou toch wat zijn als de bevoegde overheden passief zouden gaan wachten of er misschien iets ging gebeuren. Bij de tweede zin word ik nieuwsgierig. Welke knelpunten zijn al opgelost? En welke resterende knelpunten zijn er? Bij de derde zin vind ik het woordje 'nog' onheilspellend klinken. De laatste zin is vreemd. De overheden zijn actief, knelpunten worden ter hand genomen, er zijn (nog) geen financiële problemen, me dunkt: dat is toch voldoende druk op de ketel? En als de proceduretijd een belemmering vormt, verander de wetgeving dan op dat gebied. En wat heeft de economische crisis te maken met de aanpak van humane spoedgevallen waar voldoende geld voor is?

De staatssecretaris schrijft de voorzitter van de Tweede Kamer: *"De aanpak van de spoedlocaties met risico's voor de volksgezondheid lijkt goed ter hand genomen."*

Dat is een opvallende woordkeus van de staatssecretaris. In mijn teksten vermijd ik het woord 'lijkt' stelselmatig. Volgens Van Dale betekent 'lijken' aan het genoemde doen denken, de indruk wekken van het genoemde. Dat doe je alleen als je niet zeker van je zaak bent. Een beter idee is dan om eerst goed door te vragen en iets op te schrijven waar je wel zeker van bent.

Als ik lid was van de Tweede kamer zou ik beter geïnformeerd willen worden, ook al is het rapport nog zo fraai vormgegeven.